

jeg har talt derom med de vedkommende, som den Gang fra forskellige Sider havde sagt, at man herhjemme ikke vilde kunne have forskellige Kartoffelpriser. Det er jo muligt, at en Grund til, at man har kunnet have det i Norge, netop er den, at de Ringerikske Kartoffler er røde, thi naar de er det, kan enhver se, at det er en speciel Kartoffelsort. Det, som man her gjorde gældende med Hensyn til Vanskeligheden ved Kartoffelmaksimalprisens Forskellighed, var, at de forskellige Købere, naar de var Forbrugere, ikke kunde se, hvad der var den ene, og hvad der var den anden Sort.

Det ærede Medlem sagde, at derovre i Jylland købtes udenfor Maksimalprisen, og han talte om Opkøbere, som Ministeriet havde haft derovre. Jeg har allerede i en Afbrydelse gjort opmærksom paa, at jeg ingen Opkøbere har haft derovre. Der har været Opkøbere for forskellige Kommuner, det er mig bekendt. Desuden er et Par af de jyske Amter blevet opfordret til at opkøbe Kartoffler til Læggebrug i Tidsrummet fra Slutningen af April til 10. Maj eller, hvis man ikke kunde købe, at ekspropriere. Jeg gaar nu ud fra med fuldkommen Sikkerhed, at Statens Amtmænd ikke paa nogen som helst Maade overtræder Maksimalprisen gennem Opkøb, og jeg kan heller ikke tænke mig, at Kommuner vil medvirke dertil. Men hvis det ærede Medlem vil gøre mig opmærksom paa, hvilke Opkøbere det er, der har handlet over Maksimalprisen, eller blot en enkelt Opkøber og en enkelt Sælger, skal Sagen straks blive undersøgt, og saa vil den have den Følge, som det ærede Medlem spurgte mig om: at da begge Parter har overtraadt Maksimalprisen, vil begge kunne blive draget til Ansvar derfor. Den rigtige Maade at standse saadanne uregelmæssige Handler paa er, at der gøres opmærksom paa dem, derved vil man være i Stand til at skride ind imod dem. Jeg saa for nylig, at Spørgsmaalet blev diskuteret i et Byraad ovre i Jylland. Man sagde, at der var saa mange andre Kommuner, som i den vedkommende Kommunes Opland købte til højere Pris, og forskellige af Medlemmerne sagde, at derfor vilde de ogsaa købe til højere Pris. Men det er ikke den rigtige Maade at slutte, at naar den ene overtræder Loven, maa den anden ogsaa forbeholde sig at gøre det. Den rigtige Maade at optræde paa er at henlede Opmærksomheden paa, at her sker der en Overtrædelse, som kan virke til at desorganisere en Bestemmelse,

som er af den største Betydning, og Vejen er derfor en Anmeldelse af Overtrædelsen. Og ikke mindst Kommuner vil jo vide, at de uden Vanskelighed vil blive sat i Stand til at forskafe sig det fornødne ved en Ekspropriationsret, hvor der bydes den fulde Erstatning, som findes i selve Maksimalprisen, at det altsaa ikke vil være nødvendigt at ty til saadanne Opkøbertricks, som det ærede Medlem nævnte. Men jeg maa antage, at det er meget overdrevent som saa mange andre af saadanne Meddelelser. Et enkelt Tilfælde gaar ofte hele Landet rundt og optræder paa den Maade som 1,000 Tilfælde.

Med Hensyn til Eksporten af Kartoffler til Norge, som det ærede Medlem altsaa vendte tilbage til, vil jeg gerne blot minde om, at det var 100,000 Tdr. Kartoffler, som den norske Stat fik Lov til at opkøbe her i Landet i et Aar, hvor vi havde avlet 10,700,000 Tdr.; der blev altsaa 10,600,000 Tdr. tilbage, da de 100,000 Tdr. gik ud til Norge, og jeg vil tro, at der i det paa-gældende Aar er blevet tilstrækkeligt selv for den ivrigste Kartoffelelsker. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad man den Gang ønskede at faa fra Norge til Gen-gæld, har jeg tidligere bemærket, at vi talte om, at vi maaske den Gang kunde faa nogle Sild herved. Jeg har senere sagt til det ærede Medlem, at jeg siden hen ikke insisterede synderligt paa det, særlig fordi det viste sig, at vi fik selv tilstrækkeligt af Sild her i Landet paa anden Maade, og jeg sagde saa, at det var godt at have noget til gode. Vi lever jo i et godt Naboskab til Norge, og vi sender ofte Repræsentanter for Handel og Erhverv til Møde med norske og svenske Repræsentanter, for at de kan tale om det nyttige i, at vi udveksler Varer med hinanden. Ogsaa paa det nordiske Ministermøde har Spørgsmaalet været fremme, saaledes som Communiquéet udviser. Men det, som er foregaaet i det paa-gældende Aar, er ikke andet end foregrebet Udtryk for den Vareudveksling, hvorom der nu er et almindeligt Ønske, og naar jeg den Gang sagde, at det var godt at have noget til gode hos Norge, tror jeg, at der ogsaa dertil kan føjes, at Norge har virkelig ogsaa ønsket at vise os samme Villighed til at skaffe os Ting, som vi havde Brug for. De har forsynet os med adskilligt Svovkis, som er Grundlaget for vor Superfosfatproduktion, hvilken jo atter kommer vort Landbrug og maaske vor Kartoffelavl til gode. Endvidere har Norge i Aar, hvor vore Tilførsler af Chilisalpeter har været